

Filip Vávra: Proč je americká policie tak tvrdá?

- CZ24 News | 14. června 2020

USA: Nejen po smrti protřelého kriminálního Floyd v americkém Minneapolis, ale už předtím, především američtí černoši, a jejich levicoví spojenci, protestují proti prý nepřiměřenému policejnímu násilí a brutalitě. Pojďme si toto téma rozebrat a dobrat se k tomu, proč je americká policie tak tvrdá.

Amerika je výjimečná země. Jako první svobodnou republiku nového věku ji založili bílí přistěhovalci z Evropy, kteří chtěli vytvořit ideální stát pro bílé evropské lidi. S ohledem na to, že původní Spojené státy byly jen úzkým pruhem země na východním pobřeží USA, a západní hranice byla doslova a do písmene hranicí mezi civilizací a divočinou, v pohraničí platila vždy jiná pravidla. Zde žijící bílí lidé museli být vždy ve střehu nejen před Indiány, ale i před bílými gaunery, kteří se zde chtěli schovat před zákonem. A to platilo i ve chvíli, kdy se západní hranice začala posouvat dál na západ, až do Kalifornie. Amerika, jako země příležitostí nejen zbohatnout, nebo mít vlastní půdu, nebo věřit v co chcete, ale také zmizet před minulostí, lákala leckoho, a tak měli američtí strážci zákona vždy o zábavu postaráno.

Zatímco v Rakousku-Uhersku se řešily maximálně nějaké hospodské rvačky, v Americe byly na denním pořádku přestřelky. Zatímco český policajt mohl být lečjaký moula, americký policajt musel být tvrdý chlap. Jinak by dlouho nevydržel.

Divoký americký západ ale netrval věčně, a ve chvíli, kdy pohraničí fakticky přestalo existovat, a Spojené státy se stabilizovaly po celém kontinentu, situace se zmírnila. Ale ne zcela. Amerika konce 19. století řešila problémy divokého kapitalismu, který přinášel střety mezi dělníky a kapitalisty s jejich ochrankami, na jejichž straně obvykle stála i policie. Tyto střety byly časté a násilné, a policajt byl fackovací panák. A nejen to. Stával se i obětí střelných nebo bombových útoků. Opět, pro českého policajta v té době neznámá věc.

Ve dvacátých a třicátých letech 20. století čelila policie zase organizovanému zločinu kvůli prohibici, kdy po sobě po celých USA střílela s gangy pašujícími alkohol. Československá policie v té době znala maximálně nějaké strkanice z demonstrací.

Konflikty se zločinem ale byly stále ještě předvídatelné. Vědělo se, že když se půjde dělat razie proti Al Caponemu, že půjde o život. Ale šlo z většiny o válku mezi gangy a policií, o které si veřejnost spíše četla jen v novinách, než aby se jí přímo týkala. V roce 1930 v těchto přestřelkách padlo 205 mužů zákona. Ale obyčejnému policajtovi na ulici stačil jen pendrek a občané neměli důvod policajtům říkat "prasata".

Situace se začala měnit v 60. letech minulého století. Když si po Druhé světové válce američtí komunisté uvědomili, že bílý americký dělník sice může být socialistou, ale je to také patriot, který ctí osobní svobodu a pro věc komunistické revoluce jej nezískají, obrátili pozornost jiným směrem. Na nebílé masy. Pokud je bílý Američan pro revoluci ztracen, dobudou ji američtí černoši a importovaní nebílí z celého světa. Tehdy se komunističtí agitátoři začali angažovat v tzv. hnutí za občanská práva a školili jeho aktivisty. Vlastně všechny projevy Martina Luther Kinga, včetně jeho známého "I have a dream" pocházejí z komunistického pera.

Cílem těchto komunistických provokatérů bylo vyvolat střet se státní mocí a díky tlaku světové veřejnosti zbořit bílou Ameriku. To se povedlo v roce 1965, kdy pod tlakem demonstrací,

násilí a mediální manipulace prezident Johnson podepsal Immigration and Nationality Act of 1965 a Ameriku otevřel všem migrantům světa. Do té doby byla Amerika otevřena jen bílé migraci. Jedním zákonem to neskončilo a pokračovaly další souběžně s tzv. pochodem institucemi, kdy se američtí komunisté infiltrovali do veřejných funkcí ať už v politice, tak především v akademickém světě.

Tak Amerika v 60.letech viděla teroristické útoky páchané radikálními rudými a černošskými aktivisty. Levicovní studenti měli pro policii označení “prase” a policajt se stal pro obě skupiny legitimním terčem. Obušek už nestačil a všichni policisté museli být ozbrojeni. Chodit v jednom se stalo nebezpečné a tak se běžnou praxí staly dvojčlenné a vícečlenné hlídky.

Kromě politických problémů začaly v Americe v 70.letech vznikat drogové a další zločinecké gangy tvořené nejen americkými černochoy, ale lidmi ze Střední a Jižní Ameriky. Boj se zločinem byl stále brutálnější a od roku 1976 měla většina policistů k dispozici neprůstřelnou vestu. Teď už nestačila ani pistole, protože gangy byly často velice dobře vyzbrojené.

A k politickým a zločineckým problémům přišly problémy s nebílými čtvrtěmi. Takzvané rasové bouře, neboli “race riots”, které začaly už v 60.letech, se staly běžnou součástí života v Americe. Policisté hlídající v těchto čtvrtích byly terči místních a tak přibýlo pancéřování aut, další neprůstřelné vesty, početnější hlídky a zbraně silnějších kalibrů. Lumpové útočili bez varování a pokud chtěl policajt přežít svou směnu, nesměl ponechat nic náhodě. Raději prohledat nevinného, než mávnout rukou a koupit kulku do zad.

Vzhledem ke statistikám docházelo k takovým incidentům spíše než na bílých předměstích v černošských či hispánských čtvrtích. Pravděpodobnost, že policistu zastřelí před domem se zahrádkou a americkou vlajku na stožáru byla mizivá. Proto i černí nebo hispánští policisté jednají s větší ostražitostí, a tvrději, s nebílým podezřelým. Ale tato nedůvěra se promítá i na bílé podezřelé. Konečně, je čeho se obávat.

V roce 2018 došlo v USA k téměř 60 tisícům útoků na policisty. 18 tisíc z nich bylo zraněno. Jeden americký policista pak byl v průměru každých 54 hodin zabit. A teď si to srovnajte se situací v ČR. Američtí policisté čelí zcela jiné hrozbě, než naši poldové.

Už chápete, proč se americká policie chová, jak se chová?

Filip Vávra